

שאלות שבית המשפט יתבקש ליתן עליהן את הדעת בעת העיון בחומר החסוי

באשר להסדרים:

- א. האם ההסדר מעוגן בהסכם כתוב וחתום? האם מי שחתום עליו מטעם המדינה השלישית הוא בעל סמכות לבצעו ולפקח עליו שם?
- ב. האם ההסכם הכתוב הוא בעל תוקף משפטי המחייב את הצדדים?
- ג. האם בהסכם מעוגנות בטוחות נגד הפרתו, והאם יש סנקציה במקרה של הפרה?
- ד. האם הגדרת הזכויות בהסכם מסוימת דיה? האם מוגדר שם המעמד שיינתן, איך הוא ניתן ועל ידי מי?
- ה. האם מובהר בהסכם שהמעמד יינתן לכל הפחות למשך קיומה של סכנה בארץ המוצא? האם מעוגן בהסכם מנגנון מוסכם לקבלת החלטה על סיום ההגנה מפני החזרה?
- ו. האם מוגדרות בהסכם זכויות כלשהן שמקנה המעמד? האם המעמד מקנה זכויות שמבטיחות קיום בסיסי?
- ז. ככל שההגנה ניתנת במסגרת מערכת המקלט של המדינה השלישית, האם מובטח בהסכם שאנשים לא יגורשו לארצותיהם גם אם נדחות בקשותיהם מכוח הגנות משלימות?
- ח. האם מעוגנים בהסדר אמצעי פיקוח מספקים על יישומו? האם יש התחייבות של המדינה השלישית לדווח באופן עיתי ושוטף על מספר האנשים המגיעים אליה וששהים בה? האם הובטחה נגישות למבקרים ישראלים?

באשר לפיקוח:

- ט. נבקש לעשות הבחנה בין המדינות השלישיות לעניין המידע, ולבחון במיוחד את המדינה שאליה נשלחים המעוררים.
- י. באשר לביקוריו של השליח המיוחד – האם נפגש שם עם מורחקים או רק עם נציגי המדינה השלישית. אם נפגש עם מורחקים – עם כמה אנשים נפגש, כיצד אותרו והאם נציגי רואנדה נכחו בפגישה?
- יא. האם ניתן הסבר לבעיות שתיעדה הנציבות במכתבה מיום 8.9.2015 (נספח מע/7, עמ' 320 לקובץ בסעיף 4) אודות הקשיים של המורחקים עצמם וכן של הנציבות להסדיר עבורם מעמד?
- יב. האם ניתן הסבר למידע שמסרה הנציבות ביום 16.2.2016 לפיו הרישיונות שניתנו לארבעה מורחקים לא חודשו?

יג. מהו פרק הזמן הממוצע שחולף מעת הדיווח על קיומה של בעיה ועד לפתרונה?

יד. כמה מבין האנשים שעמם שוחחו המשיבים יצאו את מדינת היעד במועד השיחה, ומה התיאור שסיפקו בנוגע לסיבות עזיבתם (ס' 65 לסיכומי המשיבים)? האם המשיבים ביררו אם הוחרמו מסמכיהם, אם הם נלקחו למתחם סגור, והאם נציגים רואנדים מסרו להם שעליהם לעזוב?

טו. כיצד מגדירים המשיבים "בעיות מיוחדות" במדינת היעד, לעניין סעיף 65 לסיכומיהם?

טז. האם למשיבים יש כיום מידע כמה אנשים מתגוררים, עם מעמד, במדינת היעד?